

Sygnatura akt IV Ka 110/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2013 roku

sprawy **A. Ł.**

obwinionego z art. 96 § 1 pkt 5 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 6 grudnia 2012 roku, sygnatura akt II W 1211/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I jego dyspozycji w ten sposób, że z czynu przypisanego obwinionemu eliminuje sformułowanie „nadmierna ilość świateł kierunkowskazów” i wymiar kary grzywny obniża do 100 złotych, zaś w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia zryczałtowanych wydatków postępowania odwoławczego zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 110/13

UZASADNIENIE

Wobec A. Ł. skierowany został przez K. w W. do Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wniosek o ukaranie w którym obwiniony został on o to, że:

w dniu 28 czerwca 2012 roku ok. godz. 15:45 na al. (...) w W. dopuścił do ruchu pojazd V. (...) o nr rej. (...) pomimo, że nie był on należycie zaopatrzony w wymagane przyrządy i urządzenia tj. pęknięta szyba czołowa, nadmierna ilość świateł kierunkowskazów – to jest o wykroczenie z art.96§1 pkt. 5 k.w.

Sąd Rejonowy w Wałbrzychu wyrokiem z dnia 6 grudnia 2012 r. sygn. akt II W 1211/12 :

I. uznał A. Ł. za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art.96§1 pkt. 5 k.w. i za czyn ten na podstawie art.96§1 pkt. 5 k.w. wymierzył mu karę 200 złotych grzywny;

II. zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane koszty postępowania w wysokości 100 złotych oraz wymierzył mu opłatę w kwocie 30 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją obwinionego A. Ł., który wyrokowi temu zarzucił obrazę prawa materialnego poprzez uznanie, iż czyn przypisany obwinionemu posiada cechy szkodliwości społecznej pomimo, iż cech tych on nie posiada a zatem nie stanowi wykroczenia a podnosząc powyższy zarzut wniósł o uniewinnienie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

apelacja osobista obwinionego okazała się o tyle zasadna, iż jej wniesienie pozwoliło sądowi odwoławczemu na dokonanie korekty w zakresie opisu czynu zawartego w części dyspozytywnej wyroku, a także obniżenie orzeczonej kary grzywny w oparciu o ustalenia poczynione również w postępowaniu odwoławczym.

Wobec A. Ł. skierowany został wniosek o ukaranie w którym wymieniony obwiniony został o popełnienie czynu z art. 96 § 1 pkt 5 kw. W przedmiotowej sprawie istotne jest zatem ustalenie czy pojazd którym obwiniony kierował z uwagi na stwierdzone w czasie kontroli drogowej uchybienia - był nienależycie zaopatrzony w wymagane urządzenia i przyrządy w rozumieniu art. 96 § 1 pkt 5 kw.

Analizując powyższą kwestię zauważyć należy, iż pojazd należycie zaopatrzony to pojazd spełniający warunki – wymagania techniczne określone w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia (Dz. U. z 2003 r. Nr 32, poz. 262 z późn. zm.). Znamiona wykroczenia z art. 96 § 1 pkt 5 kw zostają wypełnione przez sprawcę tego wykroczenia zarówno wtedy gdy pojazd dopuszczony przez tę osobę do ruchu w ogóle nie jest zaopatrzony w wskazane w wymienionym rozporządzeniu stosowne urządzenia i przyrządy, jak również wówczas gdy wprowadzie znajdują się one w tym pojeździe lecz są uszkodzone lub w takim stopniu niesprawne, że nie mogą pełnić swoich funkcji. Mamy zatem do czynienia ze swoistym zaniechaniem w wyposażeniu lub też zaniechaniem w utrzymaniu w należytym stanie tegoż obligatoryjnego wyposażenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż pojazd którym kierował obwiniony w czasie gdy doszło do kontroli drogowej - poza znajdującą się w pojeździe szybą przednią, która z uwagi na stwierdzone uszkodzenie w postaci pęknięcia znajdującego się w polu widzenia kierowcy, nie spełniała wymogu zapewnienia kierującemu pełnej i wyraźnej widoczności oraz stwarzała zagrożenie w wypadku znaczniejszego pęknięcia w czasie jazdy - posiadał co istotne wszystkie wskazane w wymienionym rozporządzeniu światła kierunkowskazów, których stan techniczny i sposób zamontowania w pojeździe nie został zakwestionowany – a zatem odnośnie posiadanego w tym zakresie oświetlenia nie zostały wypełnione znamiona wykroczenia określonego w art. 96 § 1 pkt 5 kw. Dodatkowe światła kierunkowskazów to efekt „doposażenia” a nie braku „należytego zaopatrzenia”, a zatem musi być postrzegany w kategoriach naruszenia bezpieczeństwa i porządku w komunikacji (jako podstawa zatrzymania dowodu rejestracyjnego pojazdu zgodnie z art.132 ust.1 pkt 1 Prd). Skoro jednak pojazd z takim dodatkowym wyposażeniem przechodził przeglądy techniczne, zaś dowód rejestracyjny pojazdu został zwrócony obwinionemu po wymianie jedynie pękniętej szyby, nie sposób przyjąć aby do takiego naruszenia w tym zakresie doszło i aby obwiniony obejmował swą wiedzą zaistnienie takiego naruszenia.

Powyższe skutkować musiało dokonaniem zmiany zaskarżonego wyroku w punkcie I jego dyspozycji poprzez wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego obwinionemu A. Ł. sformułowania „nadmierna ilość światel kierunkowskazów”. W związku z wyeliminowaniem powyższego elementu z opisu czynu przypisanego obwinionemu, a tym samym redukcji zakresu znamion czynu zabronionego obniżeniu podlegała również orzeczona kara grzywny.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego kierując się sytuacją majątkową obwinionego a częściowo zasadami słuszności orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.